



Can Solanes - Can Solanes de la Costa - Can Ristol

Sant Just Desvern

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: C/ de les Alzines, 17.
Emplaçament A 200 m a l'oest del c/ de les Alzines.

Coordenades:

Latitud: 41.395450284888
Longitud: 2.0724315921431
UTM Est (X): 422458
UTM Nord (Y): 4583072

Classificació

Número de fitxa 08221 - 38
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Medieval Modern Popular
Segle XIV
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BPU-52
BCIL número de registre 10249-I per aprovació de la Comissió d'Urbanisme del 7 de maig de 1987.
Data aprovació: dj., 07/05/1987 - 12:00
Número inventari IPAC 19320; Inventari del Patrimoni Cultural del Parc Natural de la Serra de Collserola (nº SJT. 006).
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial - productiu
Titularitat Privada

Titular: 001800100DF28C0001HB
Fitxes associades:
Barraca de vinya prop de can Solanes
Plafó ceràmic Can Solanes
Autoria de la fitxa Marina Peris i David Torres - Kuanum
Data de registre de la fitxa: dc., 16/10/2024 - 17:20

Descripció

Masia formada per un conjunt d'edificis fruit de reformes i ampliacions realitzades al llarg dels segles.

El cos principal del conjunt és de planta baixa i dos pisos, estructurat en tres tramades. A la planta baixa l'accés presenta un portal adovellat, tan habitual a les masies catalanes. Al primer pis hi ha tres finestres amb brancals i llindes de pedra treballada de forma acurada. Les tres finestres del segon pis, en canvi, tenen brancals i llindes de maó vist.

A aquest cos principal s'adossa la masoveria, de planta ortogonal.

Observacions:

El mas de can Solanes es troba dins de la serra de Collserola, espai que forma part de la Xarxa Natura 2000, una xarxa europea d'espais naturals protegits que té com a objectiu garantir la biodiversitat mitjançant la conservació dels hàbitats naturals i de les espècies de flora i fauna silvestres d'interès comunitari. El 5 de setembre de 2006, el Govern de Catalunya, amb l'Acord de Govern 112/2006, aprova la llista definitiva de LIC (Lloc d'Importància Comunitària) i de ZEPA (Zona Especial Protecció Aus) que configura la Xarxa Natura 2000 al nostre país.

El Pla Especial de Protecció del Medi Natural i del Paisatge del Parc Natural de la Serra de Collserola (PEPNat), aprovat el 2020 amb aprovació definitiva per Acord de Govern de la Generalitat de Catalunya en sessió del 6 d'abril de 2021, estableix les directrius per a la preservació dels valors naturals i paisatgístics del parc, així com per a la regulació dels usos i activitats que s'hi desenvolupen. Aquest pla és l'eina principal per a la gestió sostenible de l'espai natural.

Història

La masia rep el nom de la família que l'any 1304, amb molta probabilitat, n'era la masovera i no la propietària. Un document posterior a aquesta data, de l'any 1316, conservat a l'arxiu de la Pia Almoina de la catedral de Barcelona, parla de la venda de Guillem Durfort del ja anomenat Mas Solanes a Garau de Trilla.

Un altre document del segle XIV del mateix arxiu esmentat, fa referència al mas Solanes quan parla de com els administradors de la Pia Almoina l'any 1333 feien "*establiment arreu Berenguer de la Solanes... de tot aquell Mas Solanes*".

Al segle XVIII, gràcies al cadastre de l'any 1716, sabem que el propietari de can Solanes era Miquel Solanes i Famades, fill del matrimoni format per Climent Solanes Pedrosa i Beneta Famades i Vilar.

Un net de Climent i Beneta, en Miquel Solanes i Mallol, es cassà amb Margarida Pi que enviudà abans del naixement del seu fill: Magí Solanes i Pi. L'últim representant masculí de la família Solanes a Sant Just, tot i haver-se casat dues vegades va morir sense descendència. La mare Margarida Pi i Planes, una vegada vídua es casa en segones núpcies el 1763 amb Gabriel Carbonell i Gelabert del Coscoll.

Amb la mort de Magí Solanes i Pi, el 1819, l'heretat de can Solanes va passar al fill de Gabriel i Margarida, Pau Carbonell i Pi. En aquell temps bona part de les terres de la masia eren plantades de vinya, fins a l'arribada de la fil·loxera a fi del segle XIX, tot i que van replantar-se en part, el raïm es portava a can Solanes de la Carretera, ja que allà hi havia el cup, el celler i la premsa.

El propietari era el fill del matrimoni format per Josep Carbonell i Padrosa i Marianna Modolell i Mitjans, Josep Carbonell i Modolell que va ser alcalde de Sant Just en diverses ocasions 1885-87, 1899-1903. Estava casat amb Teresa Munné i Comes, no van tenir descendència i la finca fou heretada per la família Ristol.

El 1939 la finca fou arrendada a Jaume Cardona i Català com a granja avícola, també hi tenia porcs i vedells per a recria. Més tard la granja s'arrendà a un criador d'aviram que el 1983 hi tenia una granja amb 20000 caps.

Bibliografia

CARDONA, Daniel; DE FABREGUES-BOIXART, Oriol; FERRER, Xavier; GUASCH, David; MALARET, Antoni; MORAN, Josep; NUET, Josep; PANAREDA, Josep Maria; PÉREZ, Jordi; RENOM, Mercè (1987). *Sant Just Desvern, un paisatge i una història*. Ajuntament de Sant Just Desvern, Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

FONT GRASA, Pere; REVERTER SALA, Teresa (2010). *L'Abans de Sant Just Desvern: Recull gràfic 1870-1975*. Col·lecció Baix Llobregat. El Papiol: Editorial Efadós / Ajuntament de Sant Just Desvern.

La Vall de Verç, núm. 42, novembre de 1982.

MASDÉU TÉRMENS, Raimon. (1998). «Els santjustencs del 1900». *Miscel·lània d'Estudis Santjustencs*, núm. 9, p 85-144.

OBIOLS AUTONELL, Aina (2003). *Un patrimoni que es fa mirar. Sant Just Desvern*. Ajuntament de Sant Just Desvern.

PÉREZ SÀNCHEZ, Miquel; SANAHUJA TORRES, Dolors; (1985). “Itinerari d'arquitectura de Sant Just Desvern. *Recorregut urbà i de masies de muntanya*”. *Quaderns d'Estudis Santjustencs II*. Ajuntament de Sant Just Desvern.

PÉREZ SÀNCHEZ, Miquel; ROURA NUBIOLA, Margarida; SANAHUJA TORRES, Dolors; SOLIAS ARÍS, Josep Maria (1982-1986). *Catàleg i Pla Especial de Protecció i Rehabilitació del Patrimoni Arquitectònic de Sant Just Desvern*. Fitxa 52. Ajuntament de Sant Just Desvern.

SBERT PÉREZ, Olga; MASDÉU TÉRMENS, Raimon (2019). “El territori de Sant Just Desvern en el segle XVIII a partir del cadastre de 1716”. *Pedralbes: revista d'història moderna*, p. 452-67.

SBERT PÉREZ, Olga; MASDÉU TÉRMENS, Raimon (2019). “El territori de Sant Just Desvern en el segle XVIII. L'anàlisi del Cadastre de 1716”. *Miscel·lània d'Estudis Santjustencs*, núm. 23.

TENAS ALIBÉS, Antonio (1947). *Notes històriques del poble i parròquia de Sant Just Desvern*. Barcelona.

VIDAL JANSÀ, Mercè (coord.); MESALLES, Jordi; PIZARRO, Lluís (2002). *Guia del patrimoni arquitectònic de Sant Just Desvern*. Fitxa 21. Arxiu Municipal de Sant Just Desvern. Sant Just Desvern.

Enllaços d'interès:

[Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya](#)

[Can Solanes. Pobles de Catalunya](#)

[El territori de Sant Just Desvern en el segle XVIII. Centre d'Estudis](#)

[Santjuste...](#)

[Els santjustencs del 1900](#)



